

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fó'i'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte stodiensle sí banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strát'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, sí 30 cr. tacese timbrale.

Parte oficiala.

Conformu legiloru in v góre, publicámu urmátóriele:

In numele Majestátií Sale a Regelui!

Tribunalulu reg. d'in Aradu, ca judecatoria apli-
catória de lege, in procesulu de pressa, intentatu
de *Franciscu Koós*, contra lui *Franciscu Hoszu Longinu*,
in urm'a pertractárii publice ténute naintea juriului,
la 24 Octomvre a. e., a adusu urmátóri'a

SENTINTIA:

Enunciandu juriulu, cà incusatulu *Franciscu Ho-
szu Longinu*, nascutu la Zamu, de 27 de ani, candi-
datu de advocatu, pr'in artielulu aparutu in *Gur'a
Satului* Nr. 15 a. e. sub titlulu „*Histori'a Valachiloru*“
— Fabricata sí cioplita de *Franciscu Koós* — sí
a-nume pr'in pasagielle: „*fíndu-cà santiei sale i pla-
ceau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edi-
ficarea baserecei reformate de a-colo, sí descoperindu-se, cà
Dsa a defraudatu (elhvтеленитет) sumemari, sí cà pe sub ma-
na lucra contra tierii, care i-a datu adapostu sí de man-
care, ca sà nu péra de fóme — guvernulu Romaniei
a aflatu de bine a-i dá cu petiorulu in dosu, sí a-lu
dá preste granitia*“, este culpabilu de calumnia contra
persana privata;

Conformu §. 12 art. de lege XVIII. d'in anulu
1848, este judecatu la o inchisóre de o (1) luna;
afore de acea la o amenda de 50 fl. sí 180 fl. spese
procesuali.

Acésta sentintia e de a se publicá pe spesele
convincatului in „*Gur'a Satului*.“

Datu in Aradu la 24 Octomvre, 1874.

Alesandru Nagy m. p. **Aureliu Rochel** m. p.
presedinte. notariu.

Dlu F. H. Longinu a insinuatu gravamenu de nulitate.

Dupa aceste bombóne domnesci, sà trecemu
érasí la a le nóstre — la glume.

Alegerea unui deputatu mirénu d'in Tran- silvani'a, pentru congresulu d'in Sibii.

Frundia verde, verde 'n poplu,
Unu fetioru de protopu,
A umblatu d'in satu 'n satu,
Sà-lu aléga deputatu,
Sà se faca omu vestitu,
L'alesu de metropolitu.

* * *

Frundia verde bobu sí linte,
Tatalu seu, ca omu cu minte,
Cu 'nfluintia sí cu tactu,
A scrisu la preuti d'in tractu:
Cà „*Mari'a sa-e domnu mare,*
Minte chiaru cu carulu-are,
Cancelistu de advocatu,
Totu la Pesce-a invetiatu,
Doctoratulu sà-lu depuna,
De 8 ani totu minte aduna,
Sì cà pana la diplóma,
I lipsesce numa'-o tótna!“

* * *

Frundia verde de la via,
Credu, cà lumea tóta scie,
Cine-e celu d'in poesie.....
Cestu domnutiu pré laudatu,
Concipistu de advocatu,
Iscusitu sí procopsitu,
Intr'o dí a sí pornitu
Cù betranulu d'impreuna,
Popiloru sà li impuna:
Ca cu totii sà o scie,
Cà sinode sà nu tie,
Cà-ci listele suntu gatite,

Sî de dînsii formalite,
Fore numai sà subscie
Toti càti sciu cu latenîa;
Èr' pe popii cei betrani —
Fiindu-cà su mai grei la mani, —
Sà-i lase in buna pace,
Cà dînsii tôte le-oru face;
Suflete atàt' sà scie,
Càte neci pop'a nu scie.
Ba, ca sà iésa la suma,
Sà scie copii si muma,
Sà serie frati si sorori,
Si pe cei d'in inchisori."

* * *

Fruudia verde lemnu uscatu,
Astu-feliu déra s'a intemlatu,
Cà poporulu fore-a scî
Deputatu-i cine va fi,
De-odata a auditu,
Cà domnutiulu nostu vestitu,
Precumu s'a sî planisatu,
E facutu „domnu“, deputatu.

* * *

Fruudia vede pe tecîune,
Tréb'a merge de minune.
Da . . . . poporulu sî-asiè-e prostu,
A scî tôte-e de prisosu,
Cà 'n congressu nu-e 'ntrebare
Mers'au tôte pe-aloru cale,
Nu-e voi'a poporului,
Ci a protopopului. —

Ranta Simtionu,
cantoru lapedatu.

Un'a Alt'a.

(Naivitate copilarésca.) Dlu M. are unu copila-sîu frumosu; intr'un'a d'in dîle, pre candu ilu jocá pre genurchi, copilulu totu vorbiá ca unu copilu de sîese ani.

— I ha, i ha, iute! tata iute! . . . . candu voiú fi mare, sà me faci militariu.

— Asî; pentru ce?

— Ei, pentru ce! Candu voiú fi militariu, mam'a, in locu sà me bata, me va imbracisîa, cumu imbraciséza pre toti militarii.

(O enigma.) Doi individu se bateau intr'o balta de noroiu.

— Cine este invinsulu si cine invingatorulu? intrebá ore-care pre unu omu de spiritu.

— Nu se vede, respunse acest'a; sunt amendoi tavaliti in noroi.

Unu omu cam neghiobu, care voiá sà se arete cà e omu de spiritu, dicea unoru dame, care veneau; regulatu la gradina:

— Nelipsiteloru! Nelipsiteloru!

— Ce, ti pare reu, cà d-ta esci lipsitu! respunse o dama.

(La esamenu.) — Domnule, — intrebà unu profesorulu pre unu studentu: care membru ti se va miscá, déca te asî isbí in spate.

Neaparatu man'a drépta, respunse studentulu, cà-ci nu asî intardiá sà-ti aplicu o palma déca d-ta me vei isbí.

Ce facu deputatii la congressu.

Unii cortesiescu;
Altii druculescu.
Unii terguiescu;
Altii se svadescu.
Unii poruncescu;
Altii ispravescu.
Unii se mandrescu;
Altii se tàrescu.
Unii gescheftescu;
Altii tandalescu.
Unii planuiescu;
Altii nimicescu.

Redactorelui de la „Alföld.“

Am auditu de mintiunile, hîdîmele, scárnáviele si murdariile-vi indatinate.

Frumosu stilu cocisîo-jidano-magiaru!

Aveti totu dreptulu de a informá forulu competentu.

Cogile nu se dau a fitea!

Dér' ce sà vi facemu, déca limb'a romana inca nu s'a subtietu intru atàt'a, încàtu sà vi potemu dá respunsu demnu si in asemenea stilu? . . . .

Colti de Dinti.

Se aude, cà cu ocaziunea alegeriloru pentru congressulu bas. gr. or. d'in Sibii, in cele mai multe cercuri electorali s'au comisu abusuri cardinali.

Mai dica déra cine-va, cà noi traimu in letargia, ne pasare si nu facemu nemicu. . . . .

Este deci fórte naturalu, cà déca deputatii cong. se voru tiene strictu de stat. or. si nu se voru verificá unii pe altii, — a-poi nu sciu cine va alege metropolitu.

Da, cà-ci pe semne asîe ni-e data, ca tôte intre-prinderile nòstre sà fitu cu còda.

Diarele domniloru de la putere, luandu notitia despre pertractarea si decursulu procesulu nostru — informati si informandu, si-acumu, (ba chiaru preocupandu forulu competentu,) ca totu de un'a, — se intrecu care de care, a se-duce opinanea publica pr'in scornituri si mintiuni.

Inca unu testimoniú despre gradulu culturaiu loru.

C. Gici se lauda 'n gur'a mare, cà pe anulu venitoriu, dupa planulu lui, Ungari'a nu va mai avè deficitu.
Frumosu! Dér' care anu vitòriu va fi acel'a?

Episcopulu gr. c. de la Gherl'a facu o minune. A conchiamatu sinodu micstu.

Mamaligarii, — dreptu dovéda, cà dînsii inca voru sà arete semne de viétia, — la alegerea dep. pentru sindulu mentionatu, se mai luara de capu. Firesce poporulu si aici a fostu numai pictus masculus.

Dîet'a Ungariei érasu incepu.
Feric'a de noi romanii

In Romani'a cine-va fu judecatu, pentru-cà a cutè-
diatu sà dîca cui-va, cà-e **némîtu**. —

Ce mai mare lucru.

La noi te judeca dèca cutèdiu a dice, cà nu esci un-
guru.

TAND'A SÌ MAND'A.

T. Buna dî'a, frate Mando!

M. Multumimu. Dér' me érta, cà-su fôrte catranitu
pe tine.

T. Pentru numele santului Spiridonu, ce ti-e?

M. A-poi, frate, tu me facusiu nebunu de-mi dusei copi-
lulu la Dev'a pentru alu inscrie in preparandî'a de statu de
a-colo, carea atât'a mi-o ai fostu laudatu.

T. No, sî cum ai amblatu? Asiè dèra, cà e vestita, sî
cà a-colo, — dupa cumu ti-am spusu — sî romanii inca
potu invetià in limb'a lorù; sèu celu pucinu pana a-cuma
s'a potutu.

M. Asiè, asiè, celu pucinu s'au potutu invetià; asta-di
inse nu se mai pòte. Sî a-poi de acea neci mi-am lasatu
copilulu a-colo, adèca dicendu cea drèpta, nu l'am lasatu,
pentru-cà nu l'a priimitu.

T. Nu te pricepu.

M. Sciu eu, cà tu esci cam necalitu, sî chiaru pentru
acea — nu cumu-va sà me tradediù, cà sî eu am inticlesu,
cà dóra sî tu cochetedî cu. . vreu sà me esplicu, sà te lu-
minediù.

T. S'audimu!

M. Asculta dèra. Nu mi-asi fi lasatu copilulu a-colo,
sî pentru acea, pentru-cà am vediutu, cà sî cei càti-va, —
cari d'in grati'a faimosului mare *magiaru* directoru, d'in nu
sciu ce semantia — suntu condamnati sà asculte prelege-
rile in nesce chiliutie, fôrte nesanitòse, a-poi eu nu vreu
sà-mi ingropu copilulu in anulu acest'a de dragulu directo-
relui teu, alu carui nume l'am uitatu.

T. Madzsar ilu chiama.

M. Asiè asiè, mai-jaru, mai-jaru sî inca nu nu
mai mai-jaru, dér' chiaru *flacara* sî *pârgiolu* este acestu dom-
nu a-colo pentru elevii de romanu. Se vede, cà betulu de
elu nu s'a saturatu in Maramuresiù de gogolòsie romanesci
sî rusinene, sî nu cugeta, cà ôre d'in Dev'a unde va merge.

T. No! no! nu fii asiè de piperatu, cà tu dîsesi, cà nu
ti-a priimitu copilulu.

M. Sî a-poi am totu dreptulu. Inchipuiesceti, elevii de
romanu, cari n'au sositu pana in 4 Oct. sér'a, cu tôte cà prele-
gerile s'au inceputu numai in 5 Oct. pentru-cà vedi profes-
orii prep. a trebuitu sà participe la adunarea economica
a plugariloru de domni, scii la acea, la care *neci cu funi'a*
nu poteau prinde presiedinte, — toti au fostu eschisi sub cu-
ventu, cà au intardiatu, éra cei de unguru neci in 8 sî 9
Oct. inca n'au intardiatu. Deci asiè patii sî eu, cà presen-
tandu-me numai in 5 Oct. la 4 ôre d. a. mi s'a dîsu, cà e
tardiu, sî copilulu meu nu va capetá neci unu beneficiu
cu atât'a mai vertosu nu, pentru-cà nu scie unguresce, sî nu
se accepta decàtu numai ca *benevolus auditoriu*.

T. A-poi tôte aceste le face directorele de capulu seu?
Au nu este a-colo sî consiliu dirigente?

M. Ba este, dèra . . . .

T. Te pricepu.

M. Hai, drace, hai, cà-mi voiu transpune locunti'a in
turnulu basericeii reformate, care este chiaru in apropierea
preparandiei, sî voiu urmari tôte faptele sî nascoceniile ma-
relui patriotu sî a-poi ti-le voiu spune, ca sî tu sà le poti
impartesî la badea Gur'a Satului.

T. Spune-mi, frate, ce arati tu eu man'a totu
pe frunte, de càte ori vorbesci ceva?

M. Lasa-me nu me conturbá cu intrebàri de
asta-data, cà-ci . . . . .

T. Ce, bre, ce?

M. Facu unu planu natiunalu.

T. Ce planulu?

M. Isprava de a poté ajunge jurisconsultu la fiitori'a
epitropia a fonduriloru comune de Aradu-Caransebesiu.

T. Dér' pentru ce?

M. Pentru cà a-colo suntu accidentii fôrte bune.

T. Ba lasa tu, jurisconsultulatu acel'a, cà-ci ba-
nulu in man'a unor'a, e ca sî cutitulu in man'a prun-
cului micu.

T. Aduci-ti tu a minte, frate Mando! de vorbirea nou-
lui episcopu d'in A. candu a deschisu sinodalu antaiu, ca
archiereu?!

M. Aducu.

T. Sî ce ni-a spusu S. S. atunci?

M. Ni-a spusu, cà a moritu S'fagun'a.

T. Numai atâta?

M. Ba a mai dîsu, cà pr'in mórtea lui Siagun'a dtece-
s'a Aradului a pierdutu pre Procopie.

T. Sî-apoi?!

M. Ni mai dîsu, cà sinodulu l'a *chiamatu* pre S. Sa
in loculu lui Procopie, jurandu-se cà *n'a oftatu* neci o data
acést'a distinctiune.

T. D'a-poi aceste 3 intemplàri le-amu sciutu noi cu
totii; pentru ce nu ni-ai spusu ceva nou?!

M. Am spusu!

T. Ce?

M. Cà n'a *lucratu nimicu*, adèca cà sinodulu l'a aflatu
nepregatitu . . . .

T. Dér' ôre la sinodulu venitoriu fi-va *pregatitu*, cà-ci
nu se pré duce in consistoriu.

M. La acést'a chiaru sinodulu e de vina.

T. Cum asiè?

M. D'a-po' asiè, cà i-a acordatu vicaritululu in principiu.

T. Asiè dèra ér' va dice cà-e *nepregatitu*?

M. Ba, va dice, cà nu-e *preparatu!* . . . .

TRÈNC'A SÌ FLÈNC'A.

T. Da ce esci asiè de superata, sî debalata,
soro Flénca?

F. Én lasa-me nu me necasi; te-asi vedé eu
pe tine, càtu ai fi de voiòsa, dèca ai fi in pelea mea.

T. Ce? dóra ti-e morbosu barbatielulu?

F. O! de-ar fi morbosu, totu ar mai fi, cumu ar
fi . . . dér' e mai reu decàtu morbosu.

T. Cumu asiè? D'a-poi ce este mai reu, de-
càtu a fi morbosu?

F. D'a-poi acea, cà-lu ai sî totusi nu-lu ai.

T. A-cuma chiaru nu te pricepu.

F. O! vai de capulu teu, a-poi én asculta sà
ti spunu! E dusu la congresulu d'in Sibii.

T. Sî-a-poi

F. Sî-apoi scii tu cumu li datin'a lorù—svatuescu
càtu svatuescu, a-poi ispravescu ce n'ar trebui . . . .

T. D'a-poi pe semne diurnele se dau sî pentru
asiè ceva. —

Procesul de pressa intentat in contra lui „Gur'a Satului“, respective in contra dlui F. H. Longinu.

(Urmare.)

Conformu promisiunii facute in numerulu 37 a. c. alu diariului nostru, venim a continua decursula procesului d'in cestiune.

Precumu amintiram, pertractarea publica se desfisa pe di'a de 24 Octomvre st. n. a. c. nainte de amedi la ora 9, in sala Tribunalului reg. d'in Aradu.

Pertractarea se deschisa dupa 9 ore, pr'in presedintele Tribunalului Alesandru Nagy, in presntia unui publicu numeros. Judii au fostu: Ladislau Fabian si Ludovic Szakelczay, notariu Aureliu Rochel. Juratii: Franciscu Stiegler, Colomanu Földes, Petru Barabás, Arminu Neuman, Ioanu Paris, Eduardu Schöpkesz, Franciscu Chorin, Vilhelmu Tarjányi, Franciscu Tones, Grigoriu Bogdányfi, Franciscu Tapolicsányi, Colomanu Nagy, — Grigoriu Birisiu, si Hercul Bányai, cesti doi d'in urma, ca suplenti.

Dupa ce juratii depusera juramentulu prescriu in lege, se dede citire incusei (vedi Gur'a Satului Nr. 35. si 36. a. c.)

Cetindu-se incus a precumu si anesulu, presedintele face cunoscutu, ca pentru usorarea desbaterii, a aflu de bine a denumi unu dragomanu, in person'a dlui advocatu Ioanu Rosiu, pe care de locu lu-si jora.

Pasagiele incriminate: „Fabricatoriulu si cioplitoriulu Historiei valachiloru Franciscu Koós, precum ni spune elu insusi, de la 29 Decemvre 1854, pana la 12 Junie 1869 a fostu popa reformatu si totu odata emisariu ungurescu la Bucuresci, inse, fiindu ca santiei sale i placeau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edificarea baserecei reformate de acolo, si descoperindu-se, ca Dsa a defraudatu sume mari, si ca pe sub mana lucra contra tierii, care i-a datu adapostu si de mancare ca sa nu pera de fome — guvernulu Romaniei a aflu de bine a-i da cu petiorulu in dosu, si a-lu da peste granitia“, fiindu in strinsa legatura cu (si astu-feliu neinteligibile fore) celelalte ce urmédia, la cererea incusatului se citesce intregu articlu, care suna astu-feliu: „Historia Valachiloru. — Fabricata si cioplita de Franciscu Koós. — Inaintea de ce asi face unu fidelu estrasu d'in acestu grandiosu si epocalu opu historico-philosoficu, aflu cu cale a vi spune in cate-va cuvinte, cine a fostu, si cine este autoriulu lui.

Fabricatoriulu si cioplitoriulu Historiei valachiloru Franciscu Koós, precum ni spune elu insusi, de la 29 Decemvre 1854, pana la 12 Junie 1869 a fostu popa reformatu si totu odata emisariu ungurescu la Bucuresci, inse, fiindu ca santiei sale i placeau multu galbenii, mai alesu cei meniti pentru edificarea baserecei reformate de acolo, si descoperindu-se, ca Dsa a defraudatu sume mari, si ca pe sub mana lucra contra tierii, care i-a datu adapostu si de mancare, ca sa nu pera de fome — guvernulu Romaniei a aflu de bine a-i da cu petiorulu in dosu, si a-lu da peste granitia.

Martirulu ungurescu a-poi se asedia la M.-Osiorheiu, si a totu cartitu pr'in diuare unguresci contr'a romaniloru, pana a-poi guvernulu lui Pist'a l'a luat sub protectiunea sa, facendu-lu dinginte interimalu la preparandi'a de statu de la Dev'a, ca sa-si propage ideile si pe acolo. — De la Dev'a inse in scurtu (pe semne n'a avutu destula energia de a magiarisa) — era pentru carcofele — l'a transpusu, unde a cugetatu a fi mai potrivit — adeca la preparandi'a de la Sighetulu Marmatiei, unde e si adi.

Historia valachiloru a fabricat'o la M.-Osiorheiu si forte nimeritu a dedicatu-o contelui Gothárd Kun, renumitu pr'in Ardél, pentru-ca scie sacrificá multu pentru magiarisare, si care si-acuma mai cresce copii de romanu, de pr'in tier'a Hatiegului, si alte parti ale Ardélului, ca cu tempu si pre ei, ca pre altii, sa i faca unguri.

Dar' sa trecemu la ce mi-am propusu.

Inainte vorba. Precum v'amu spusu — dice F. Koós — (adeca in articlii de pr'in diuarele unguresci) nu vreu a

agitá, ci a respandi iubire si incredere sincere intre unguri si romani, si a ve areta, catu sange ungurescu a cursu sute de ani pentru fundarea, esistinta si sustinerea tieriloru romanesci! — si catu de multu s'au bucuratu valachii de drep-tatea si ospitalitatea unguiloru!!! . . . . .

Scopulu meu dera e: a vi areta chiaru d'in isvóre romanesci, catu de multu au schimositu histori'a Moldovei si a Valachiei acesti noi si moderni facatori seu mai bine fabricatori ai Historiei daco-romaniloru, cari numai pentru aceea dicu, ca unguirii de sute de ani au fostu si sunt inimi-micii romaniloru, ca cu atatu mai usioru sa pota demustrá nemoten'a loru cu Romanii cei vechi. — Ei der' spuna-mi si arete-mi mie ori care d'intre acei scrietori invetiati, care poporu in lume, a luptatu atata pe campurile Valachiei, ca unguirii, si care poporu a datu adapostu mai de multeori valachiloru in nefericire, ca nobilulu si cavaleresculu poporu ungurescu? E fapta si acea, ca tierile Romanesci s'au fondatu de unguri si ca atunci au fostu ele mai puternice, candu au fostu sub aripile tierii unguresci — si ca atunci au decadiutu mai tare, candu Ungaria resp. unguirii, li-au denegatu succursulu. — Acesti'a voru dera a face, pr'in ajutoriulu museslului, Daco-romania? O! vai de ei!

Atata d'in prefacie — si-acumu haidamu la historia!

I. Kimpulung. Deca cine-va me intraba, ca cine si candu a fondatu tierile romanesci, eu cu histori'a valachiloru in mana, voiu responde, ca unguirii, candu au trecut cu Fekete Vajda de la Fogaras la Kimpulung.

Dupa ce s'au asediatu acolo, au facutu baserecei reformate si popistasesci, l'au alesu pre Fekete de vajda a loru, — ergo ei au fondatu tierile romanesci. — A-poi e dreptu, ca au fostu si vr'o cati-va romani cu ei — dar' aceia au fostu numai ca servitori. — Dupa ce s'au asediatu, si-au alesu bireu, intre strigate de „méltó“ (adeca vrednicu este) si „éljen a biró“, si cu aceste au pusu temelia vietiei politice nationale si Kimpulungului.

De aci incolo a-poi ni spune autoriulu cu multa eruditiune, ca catu de viteji au fostu unii d'intre principii Valachiei si ca principii cei viteji toti au fostu d'in sange ungurescu, er' principii cei rei, cei tirani, — ale caroru fapte le descrie cu grozave colori, — toti au fostu d'in sange romanesc. A fore de aceste la fia-care pagina se adreseza tinerimei magiare esclamandu: Oh! iubiti fi ai patriei lui Árpád, priviti spre resaritu, ca acolo este o tierra frumosa bogata; ce bine ar fi sa-o potemu lipi de Nagy Magyarországul nostru, — acea e tier'a nostra, stramosii nostrii o fundara, si cu tempu are sa fia a nostra era; mergeti deci cu droi'a si napaditi-o, — eu inca asi merge, dar' nu potu, ca taia pop'a limb'a!

Ni spune a-poi, catu de tirani au fostu principii valachiloru, si catu de nobili si virtuosi au fostu ei. — Cu unu cuventu ni areta, cu o intieptiune forte nemarginita, catu sunt si au fostu romanii de miei pe langa unguri, cum tote victoriele romaniloru sunt a se atribui numai si numai unguiloru, — si tote aceste ni le spune numai ca sa ne convinga, ca elu nu agiteza, si ca elu respandesce iubire si incredere intre noi si unguri.

Dreptu aceea, cei ce inca n'au cetitu si n'au invetiatu histori'a valachiloru, precum si cei ce s'au amagitu de ca tra unii agitatori si fantasti deco-romanisti, — sa-si procure acesta carte a lui F. Koós si se invetie de acolo istori'a nemului loru.

Marele istoricu a aflu in tempulu mai nou si urmatori, pre Orbán Balázs si discipululu seu, renumitulu L. Réthy celu cu infratirea de la Brasiovu, si alti literati magiari.

A sositu deci tempulu, ca si noi sa ne cultivamu, pentru acea fratiloru ve procurati aceste opuri si ve propocsi; er' lui Pist'a i faceti adrese de multumire pentru ca se ingrigece atatu de multu de omenii, cari iubescu atatu de multu pre romani, si propaga asié idei si adevaturi sublime!

Mai dica cine-va dera, ca noi in fine nu ne vomu intielege cu Pist'a, si nu vomu face unu statu puternicu.

Traiesc'a der' F. Koós historiculu valachiloru!!!“

(Va urmá.)